

Forfatter: Hardenberg, Anne

Titel: BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Hardenberg, Anne (1571-10-15)

Citation: Hardenberg, Anne: "BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Hardenberg, Anne (1571-10-15)", i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 519. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-L0006678300000188.pdf> (tilgået 05. maj 2025)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

15. Oktbr. 1571.

Anne Hardenberg til Birgitte Gjõe.

Fra Kongen er der kommet Meddelelse om, at han vil sende nogle Mænd til Sønderborg for at ordne alt til Dronning Dorotheas Ligfærd. Hun længes meget efter Birgitte Gjõe, men kan ikke rejse, dels fordi hun frygter, at man skal mistænke hende for hemmelig at bortføre noget fra Dronningens Dødsbo, dels fordi hendes Bortrejse nu ikke vilde være passende; desuden er hun optagen af at lade gjøre Klæder til de to Prindsesser. Hun udbeder sig Fru Birgittes Raad. Efter Kongens Ønske skal hun tage nogle Børn til sig. Dronningen har betænkt hende med 2000 Daler. Sender noget Ingefær m. v.

Myn a. k. farsøste(!), den almetteste euiig here och gud were altiit hus eder mett siin heliig and och maade(!) och beuore eder fraa altt wntt bode tiill siell och liiff. Y skule haffue saa møgen tack, for y wille nu haffue eders bud hiid tiill meg, och dett ieg formerker, att y wille saa gerne, s. 520att ieg skulle komme tiill eder. Iehan Koruff ¹ kom y iafftes igen fraa Fredrickborg, tii hand førde dii tiiden der hen, att gud haffde kalled myn f. n., och haffuer kongen skreffued h. Flans tiill, att hans kon. mattz. well senne nogen aff siinne raad hiid, som skall forardenere och bestelle aiding mett myn f. n. begraffelse, och hans kon. mattz. well forskriiffue diirres slett och wenner tiill hi. n. begraffelse, dog er der intted skreffued, huor h. n. skall begraffues, och nar dett skall werre. ² Nu wed den almetteste euiig gud, s. 521huor meg lenges effter eder, och huor gerne ieg wor eder tiill ords. Nu siiger dii her alle, att dett icke well skike s. 522seg, att ieg drage[her] fraa, før raaded kommer, som ieg ..... oc[h] seluff well kand tenke, och der som h. n. skall settes neder y kapeled, kand ieg och tenke, att ieg maa bliiffue her saa lenge, tii her er icke mange, h. n. kand gøre møgen ere. Ieg tenker och paa dett, y skriiffuer neder y eders breff, att ieg skall tenke paa effterkome, att kand ske att, der som ieg nu drog hen, da skulle dii tenke, att ieg førde noged her hen, tii dett bleff bestelle(!) her y portten, før myn f. n. døde, att mand skulle se tiill, att myn f. n. folck intted bar wd aff portten. Frøken Liisebett och frøken Aadriian ¹ haffuer inge lin kleder, nu dii skulle hen. Nu lader Engell och ieg gøre dem, saa gud wed, wii haffue alle hender fulle, tii wii wille icke gerne, att dii skulle kom(!) hen, saa myn f. n. skulle faa spott der for, hertiiginen ² tenker slett intted paa. Kongen haffuer och skreffued h. Hans tiill, att raaed skall och faa besked mett dem, huorlen dett skall gaa tiill mett bode frøken. Dett aller første meg s. 523muliitt er, skall ieg komme tiill eder. Dii menne, att dett skulle lade meg ille, att ieg skulle drage her fraa, før myn f. n. bleff begraffen, men liige som eder tøkes, och y raader meg, well ieg gøre. Gud wed, dett gør meg wntt, att ieg skall werre saa lenge fraa eder. Ieg beder for guds naffn skyld, att y icke wille gremme eder, och y wille skriiffue meg tiill, huorlen ede[r] ljiider. Den euiig baremhierttig g[ud] h[and] styr[ke] eder mett siin heliig [and] och [nad]e, tii hand wed, att y ere ald my[n] trøst. Ieg kand tenke, y haffuer bud tiill Selland, wille y lade meg wide, huad suar y faar. Iehan Due ¹ skreff meg tiill, att kon. matt. haffuer beffalled hannom att skriiffue meg tiill, att hans n. begerrred, att ieg skulle tage Hans dreers børn tiill meg tiill paa wiider besked ². Kongen lod spørre att den, der wor henne, om myn f. n. haffde bettenck nogen, nu h. n. skulle dø, da haffde hand sagtt, ne, ingen wden iomffru Anne Hardenbiere gaff hi. n. ij tusiind daller. Huad heller dett behaffued dem well heller ille, wed ieg icke. Dett bud, der kom først hen tiill Seland, der skreff ieg eder tiill mett och senne Pernelle Oxse breffued, tii hertiiginens fyrbøder, der wor paa Aaker, sade meg for saa wiist, att y wor altt dragen offuer tiill Seland ³. Ieg skreff eder tiill nu y løffuerdags mett Morten Suensen ⁴, hand loffued meg, att hand wille drage tiill eder. Dett første meg muliitt er, skall ieg komme tiill [eder]. Ieg senner eder noged ingeffer, ieg køffde tiill Lybck, behatfuer eder dett, da well ieg flii s. 524eder mer. Ieg taker eder saa gerne for eders saen ¹, men ieg well, saa santt hielpe meg gud, icke haffued, wden y wille lade meg wiide, hu[ad] dett haffuer kosted. Myn a. k. farsøst[er, ieg] befaller eder den euiig baremhie[rttig gud] y wold, hand beuorre eder well fraa [al]tt wntt och størke eder bode tiill siell och liiff. Skreffued Synnerborg den 15 october. Engell lader siige eder saa mange gode netter.

Anne Hardenbiere.

Udskrift: Tiill myn kerre farsøster, fru Berrette Giõe, ganske wenliig tiill skreffued.

Egenhænd. Orig. med Segl i Rigsark., Adelsbreve XXXI. 62. — Trykt hos Bricka, Frederik II's Ungdomskjærlighed S. 219—22.